

عنوان مقاله:

برنامه ریزی گردشگری روستایی ابزاری نوین در توسعه مناطق روستایی مطالعه موردی: شهرستان نطنز

محل انتشار:

یازدهمین کنگره جغرافیدانان ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سیروس قنبری - استادیار جغرافیا دانشگاه سیستان و بلوچستان

جعفر کریمی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم

خلاصه مقاله:

در حال حاضر بسیاری از روستاهای کشور به خاطر نبود درآمد کافی دچار بحران شده است در این بین گردشگری روستایی به عنوان ابزاری نوین در توسعه مناطق روستایی در بسیاری از کشورها مورد توجه قرار گرفته است در کشور ایران نیز برای رهایی از بحران گریبانگیر مناطق روستایی می بایست توجه ویژه به امر گردشگری شود از طرفی برای بهره برداری بهینه از جذابیت ها و فرصتهای توریسمی روستاها و نیز تحقق اهداف توسعه پایدار برنامه ریزی گردشگری مناطق روستایی امری ضروری می باشد شناخت شرایط محیطی و بخصوص شرایط بیوکلیماتیک مناطق روستایی کمک شایانی را به امر برنامه ریزی می نماید باتوجه به این امر در این پژوهش نیز به بررسی شرایط اسایش اقلیمی بابه گیری از شاخص TCI در جهت برنامه ریزی توریسم روستایی در شهرستان نطنز پرداخته شده و بدین منظور ابتدا به بررسی موقعیت شهرستان نطنز به لحاظ جایگاه توریسم روستایی و جذابیت های توریستی آن پرداخته شده و سپس داده های مورد نیاز تابش بادرطوبت نسبی دما و بارش بصورت میانگین ماهانه از سایت هواشناسی اصفهان اخذ و با استفاده از شاخص TCI و برآورد محاسبات لازم تحلیل ها صورت پذیرفت نتایج حاکی از آن بود که در شهرستان نطنز در ماه های سپتامبر اگوست و اوریل شرایط ایده ال که بهترین شرایط است موجود می باشد که مناسب ترین ماه ها برای سفر به این شهرستان می باشد گردشگرانی که تمایل به سفر به روستاهای این شهرستان را دارند م بایست این موارد را مدنظر داشته باشند تا بتوانند استفاده بهینه را از جذابیت های این روستا داشته باشند

کلمات کلیدی:

گردشگری روستایی، اقلیم توریستی، برنامه ریزی، شهرستان نطنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336462>

